

MAREK NENUTIL

ONETHING

OPENMINDZ360

S OBRAZY MARKA NENUTILA JSEM SE POPRVÉ SETKAL V CHEMISTRY GALLERY V PRAZE. TEDY S OBRAZY... BYL TAM VÝSTAVEN JEDEN JEDINÝ (SPOLU S PÁR OBJEKTY) A JMÉNO AUTORAZNĚLO OPENMINDZ360, COŽ PŘECE JENOM NA KŘESTNÍ JMÉNO ČI PŘÍJMENÍ NEVYPADALO. PROHLÍŽEL JSEM TEN OBRAZ ZLEVĀ I ZPRAVA, VRACEL SE K NĚMU A ŘÍKAL SI:

Jak to, že toho malíře neznám.

Ten obraz je totiž docela dobrý.

Můj problém se jmenuje ostých. Vždy mi naskočí husí kůže, když mám někoho poprvé oslovit. Poprvé s někým „hodit hantec“, jak se říká v Brně. Zkrátka (v tomto případě) přijít a zeptat se. Je to skoro vždycky stejně. Chvíli váhám a pak uteču. Nevím, co mně vrátilo do galerie v tomto případě. Asi skutečnost, že ten obraz byl opravdu dobrý. A potom taky vlastní ješitnost. Já, který si tykám s kdejakým malířem bych Openmindze360 neměl znát? Tak to teda nel!

Slečna, která seděla v kanceláři, byla docela sdílná. Koneckonců, je to její práce. Prozradila mně, že Openmindz360 je umělecké jméno jistého Marka Nenutila, že ten Marek Nenutil žije v Ostravě, že utekl ze všech výtvarných škol na které kdy chodil (tedy dvou), že umí opravdu malovat a taky že mně pošle nějaké fotky svých obrazů. Nic víc, nic méně.
Je to málo? Po pravdě řečeno ano.

Richard Adam, 29. 4. 2015

Když chci poznat, je-li obraz dobrý nebo špatný, musím vidět originál. Obrázky na počítači či v katalogu jsou samozřejmě zajímavé, ale jen jako informace. Jen jako základné seznámení. Se skutečným obrazem totiž mají jen velmi málo společného. A s jeho kvalitou už vůbec nic. Do galerie mně nejrůznější malíři posílají desítky a desítky katalogů, bombardují mě maily s přiloženou fotodokumentací a 487 reprodukcemi, zasílají výstavní projekty, které vytvořili speciálně, ale speciálně jen pro nás. A ovšem chtějí výstavu. Nejlépe hned, ideálně v celém prostoru. A nejspíš i širokém okolí. Ten můj projekt je totiž opravdu jedinečný, píše.

V Ostravě jsem Marka Nenutila navštívil s Danielem Balabánem. Když totiž jezdím za kumštem do „ocelového srdce republiky“, Dan na mě čekává na nádraží a pak mě vozí „od čerta k dáblu“, protože jinak bych byl v Ostravě ztracen. Je to velmi specificky rozlehlé město...

V ateliéru jsem po pravdě řečeno docela oněměl. Ať už jsem čekal cokoliv, skutečnost byla naprosto šokující. Představte si rozlehlý prostor, kde panuje spíše přítmí a v něm obrazy. Deset, dvacet, padesát, sto. Velké formáty i menší realizace, plastiky i stohy kreseb. O stěny se opírají v tom přítmí přízračné černé figury, nosné dřevěné sloupy uhýbají před hořícími domy, důstojník s ampliónem cosi volá na zmatený chumel lidí. Je to exprese? Je to surrealismus? Nebo co vlastně? Jak jsem stál a díval se na ta plátna, docházelo mně pomalu, že takové škatulkování nemá v podstatě smysl. Že ty obrazy jsou o něčem docela jiném. O současném světě, o násilí v něm, o bezvýchodnosti situací. Ale zároveň i o naději. Kdo může vědět, jakou zprávu vkládá důstojník do amplionu. Kdo může vědět, co vlastně volá. Autor? Malíř? Koneckonců, není to i pro něj tajemstvím?

Nabídl jsem Markovi Nenutilovi výstavu v Adam Gallery. Vždyť to uvažte. Jeho poselství je natolik závažné a natolik dobře namalované, že ho Brno musí vidět. Musí ho vidět, i když po něm, a to je opravdu překvapující, v Brně zatím žádný jiný galerista nesáhl.

MY FIRST ENCOUNTER WITH MAREK NENUTIL'S PAINTINGS TOOK PLACE AT THE CHEMISTRY GALLERY IN PRAGUE. WELL, TO BE EXACT, IT WAS JUST ONE SINGLE PAINTING THAT WAS EXHIBITED THERE, TOGETHER WITH A FEW OBJECTS, AND THE ARTIST'S NAME WAS OPENMINDZ360, WHICH SOUNDED NEITHER LIKE A FIRST NAME, NOR LIKE A SURNAME. I SCRUTINISED THE PAINTING FROM THE LEFT, THEN FROM THE RIGHT, KEPT GOING BACK TO IT AND ASKED MYSELF:

*How come I didn't know the painter.
The painting was actually quite good.*

My problem is shyness. I get goosebumps whenever I should speak to someone for the first time; have a chat; or in this case simply come and ask. It is almost always the same. I hesitate for a while and then run away. I am not sure what made me come back to the gallery this time. It might have been the fact that the painting was really good. And also my own vanity. I who am friends with painters of every sort and kind should not know Openmindz360? Unacceptable!

The young lady in the office was quite talkative. It is her job after all. She told me that Openmindz360 was the pseudonym of a certain Marek Nenutil who lived in Ostrava, ran away from all the art schools he ever attended (he attended two), that he really could paint and that he would send me some pictures of his paintings – nothing more, nothing less. Is it too little? It is, to be honest.

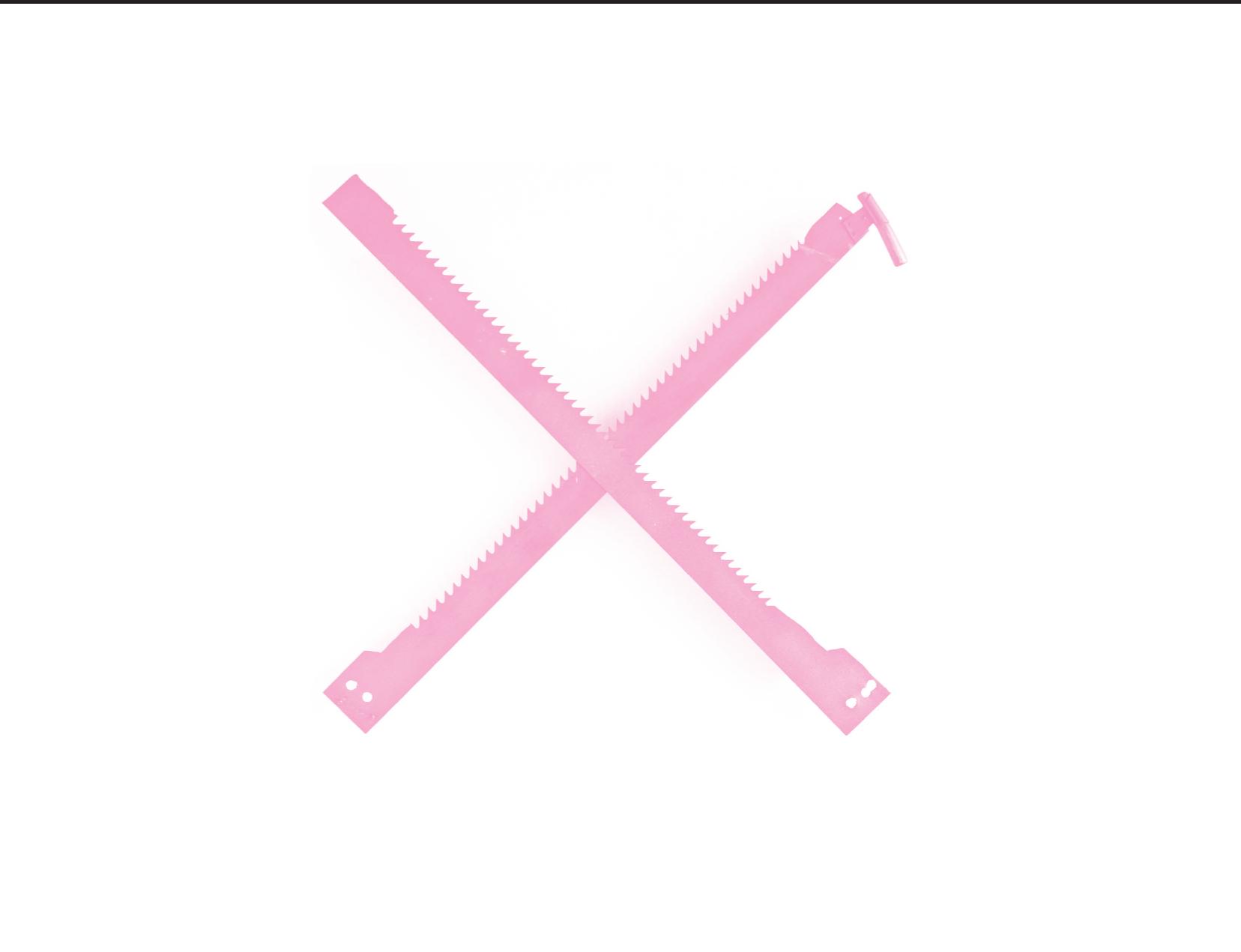
If I want to find out whether a painting is good or bad, I need to see the original. Paintings in a computer or catalogue are of course interesting, but only as information. It is like a superficial encounter, since they only have very little in common with the actual painting and nothing at all with its quality. Various painters send dozens and dozens of catalogues to my gallery, they bombard me with emails which have photo documentation and 487 reproductions attached, they send exhibition projects created exclusively for us. And they want an exhibition in our gallery, ideally right now and in the entire space, or maybe even in the wider surroundings, claiming that their project is really unique.

I visited Marek Nenutil in Ostrava with Daniel Balabán. When I make art-related trips to the "steel heart of our republic", Dan always picks me up from the train station and takes me "from pillar to post" because otherwise I would be lost; Ostrava is quite a big city with a very specific layout.

What I saw at the artist's studio left me quite speechless. Whatever I had been expecting was different from what there was to see. And that was absolutely shocking. Imagine a large, rather gloomy space, with paintings in it – ten, twenty, fifty, a hundred; large as well as smaller formats, sculptures and piles of drawings. Black figures that look like phantoms in the gloom lean against the walls; the wooden supporting poles avoid burning houses; an officer with a loudspeaker calls something out into a confused huddle of people. Is it expression? Is it surrealism? What is it actually? As I was standing there, watching the paintings, I slowly realised that any pedantic classification is practically useless. The paintings are about something completely different – they are about today's world, about the violence in it, about the desperation; but also about hope. Who can tell what message the officer conveys through the loudspeaker? Who can tell what he's calling out? The artist? The painter? Doesn't it stay secret even for him after all?

I offered to exhibit Marek Nenutil's works at Adam Gallery. Just think about it. His message is so important and so well painted that Brno must see his artworks. It must see them despite the really surprising fact that no other gallerist has reached out for his work so far.

Richard Adam, 29. 4. 2015

I HEAR A QUIET VOICE oil painting and collage – 190×145 cm

NACH BERLIN oil painting and collage – 170×150 cm

ILL COMMUNICATION steel and wood – 30×80 cm

Set of four acrylic paintings – 90x90 cm

FLOWER IN DARUSKA'S HEAD

NOBODY IS LISTENING

I HAVE TO SEE THE PHANTOM

NY GUERRILLEROS

TANGO LESSON oil painting and collage — 150×150 cm

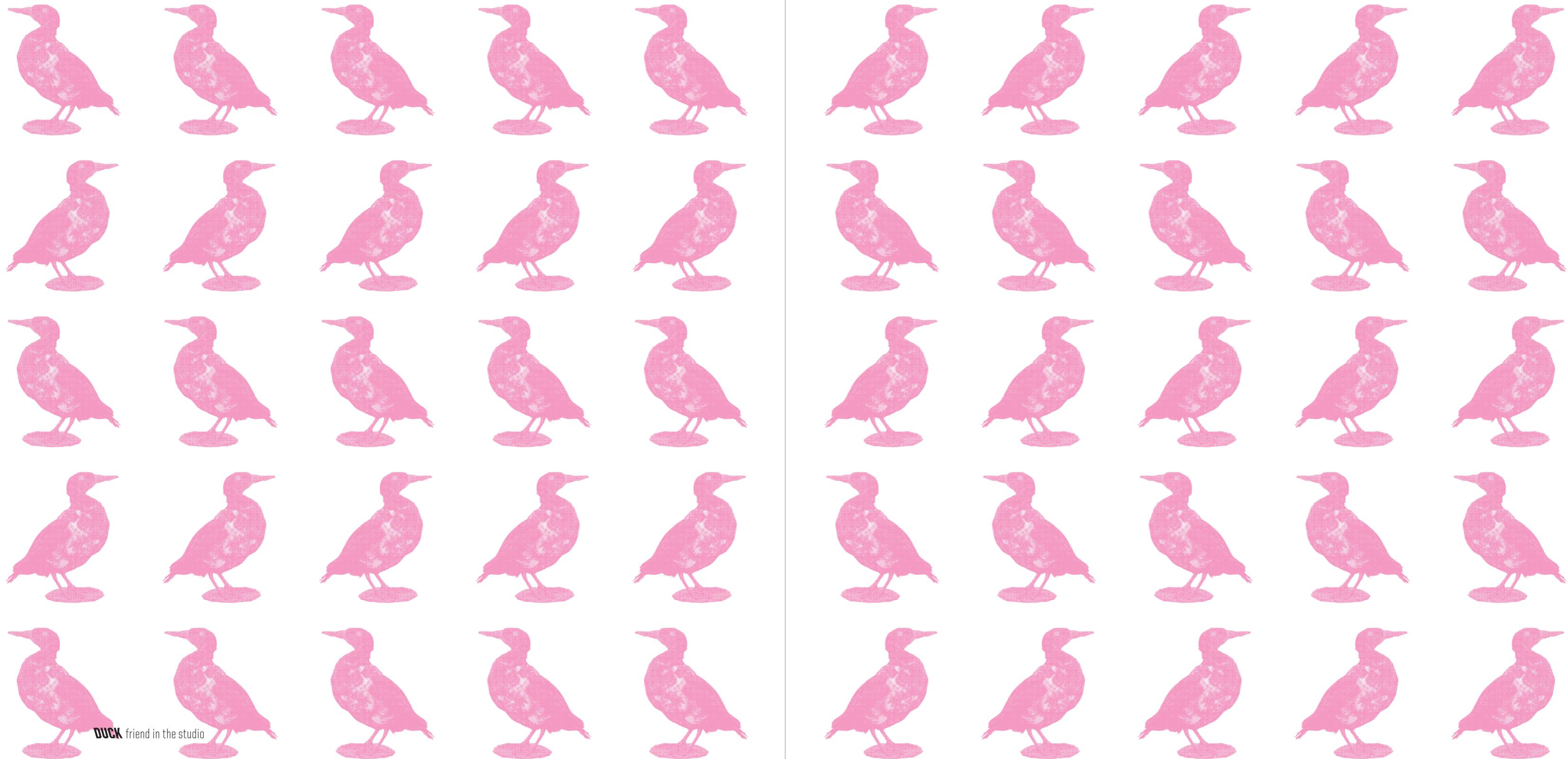
SOMETHING IN THE SILENCE found old steel sawmill

TIME TO SCREAM acrylic painting and collage – 180×150 cm

LONG LONG TIME AGO oil painting and collage – 190×145 cm

DUCK friend in the studio

RESONANCE oil painting and collage – 165×160 cm

CHAMELEON acrylic painting and collage – 175×150 cm

THE LABYRINTH
mixed media
100×120×8 cm

ONETHING

HARMONIZE found objects from various parts of Moravia – 200×65×8 cm

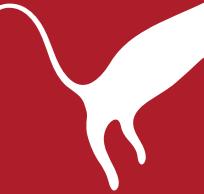
HARMONIZE detail

HAPPY EYES oil painting and collage – 150×140 cm

PULSE oil painting – 180×160 cm

YOU GOTTA CHOOSE oil painting and collage – 170×145 cm

HYBRID oil painting and collage – 170×145 cm

DAY DREAMERS oil painting and collage – 158×123 cm

DEUS EX MACHINA oil painting and collage – 180×150 cm

WALK IN THE SKY oil painting – 170×150 cm

CANDY LAND oil painting and collage – 180×150 cm

BANG YOUR HEAD oil painting and collage – 195×140 cm

3
360
0

www.openmindz360.com

MAREK

OSOBNOST KDYSI NEODBYTNĚ SPJATÁ S PROSTŘEDÍM STREET-ARTU A GRAFFITI, AVŠAK ODJAK-ŽIVA SE VĚNUJE MALBĚ A RŮZ- NÝM VÝTVARNÝM TECHNIKÁM A VYJÁDŘENÍ.

ILUSTROVAL KNIHY, ČASOPISY, NAMALOVAL DESÍTKY INTERIÉRŮ A EXTERIÉRŮ PO CELÉ ČESKÉ REPUBLICE.

VYTВÁŘEL DESIGNY NA TRIKA, SPOLUPRACOVАL NA NĚKOLIKA VÝTVARNÝCH PROJEKTECH.

VYSTUPUJE DNEŠ JAKO CHARIS- MATICКÝ „SAMOROST“, KTERÝ SE VOLNĚ A BRAVURNĚ POHY- BUJE NA MEZÍCH SOUČASNÉ DYNAMICKÉ FIGURATIVNÍ MALBY, OBJEKTU A INSTALACÍ.

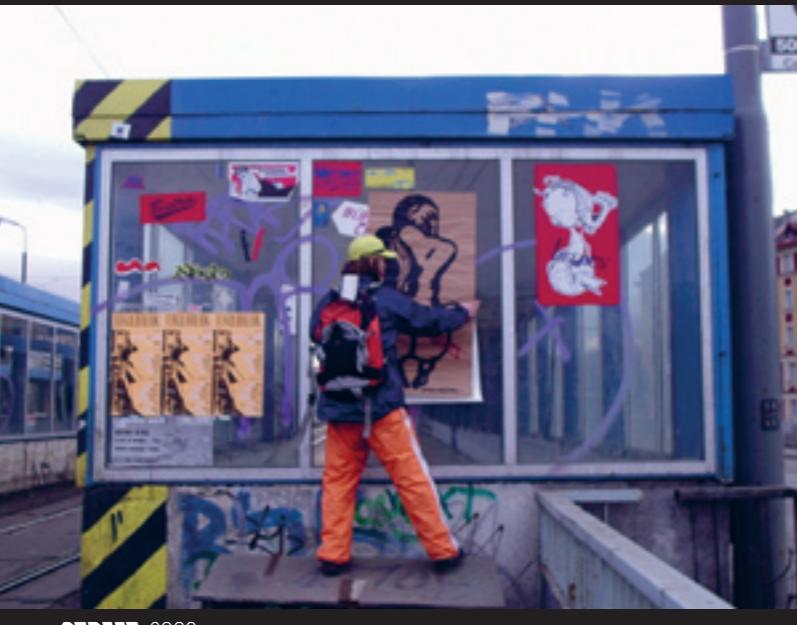
THINKING 2003

NENUTIL (1978)

PERSON ONCE HAUNTINGLY CO- NNCTED WITH AN CZECH WORLD OF STREETART AND GRAFFITI, BUT IT HAS ALWAYS BEEN DEVO- TED TO PAINTING AND VARIOUS ART TECHNIQUES AND EXPRESSION. ILLUSTRATED BOOKS, MAGAZINES, DOZENS OF PAINTED INTERIORS AND EXTERIORS THROUGHOUT THE CZECH REPUBLIC, CREATING DESIGNS ON SHIRTS, COLLABO- RATED ON SEVERAL ART PROJECTS STANDS OUT TODAY AS THE CHA- RISMATIC „MEVERICK“, WHICH FREELY AND BRAVELY MOVES ON THE LIMITS OF THE CURRENT CONTEMPORARY FIGURATIVE PAINTING, OBJECT AND MIXED MEDIA INSTALLATION.

OIL PAINTING Canvas 1993

STREET 2003

IN DA WORK 2005

OLD STUDIO circa 2005

PERFORMANCE Austria 2006

UNDER THE STREET Pardubice 2010

MAKING SCULPTURES 2006-2007

ABANDONED MINE Ostrava 2010

OLD TIMES 2004

IN ACTION Ostrava 2004

INTERIOR PAINTING Praha 2009

INTERIOR PAINTING

INSTALATION Kotelná gallery, Praha 2012

LIVE PAINTING Barcelona 2012

IN DA STUDIO 2005

STUDIO NOW 2015

MAREK NENUTIL

Narozen 8. prosince 1978. Žije a pracuje v Ostravě.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY – SOLO EXHIBITIONS

- 2015** ONE THING, Galerie za stěnou, Adam Gallery, Brno
- 2014** SOURCE, Multižánrové centrum současného umění Cooltour
AFTER DARK, The Chemistry Gallery, Praha
- 2013** ARTPOKALYPSA, Slezskoostravská galerie, Ostrava
- 2012** CONTEMPORARY CITY FOLKLORE, Trafo Gallery, Praha
Galerie výtvarného centra Chagall, Brušperk
Galerie Kotelna Karlín, Praha
Klub a Galerie Klid, Ostrava
- 2011** Galerie 2. Patro, Praha
- 2005** NĚKDO SE DÍVÁ, Galerie Fiducia, Ostrava
- 2003** Galerie Colour Café, Ostrava
- 2002** Inria Mobilli, Ostrava
Streetart, Swallow fest, Ostrava
- MY ARTWORX, Galerie Jáma 10, Ostrava
- 2001** MYTHOS UND TRAUMA, Kulturgewächshaus Birkenried,
Gundelfingen an der Donau, Germany
Galerie Černý Pavouk, Ostrava
- 2000** Galerie Maják, Ostrava

SPOLEČNÉ VÝSTAVY – GROUP EXHIBITIONS

- 2013** ARTPRAGUE 2013, Expozice The Chemistry Gallery, Kafkův Dům, Praha
„7“, Trafo Gallery, Praha
- 2012** SHOOT WHEN YOU CAN..., The Chemistry Gallery, Praha
SUROVÍÍÍ dole, Důl Michal, Ostrava
- 2006** SPARTA VS. BANIK, Galerie Nábřeží, Praha
- 2002** HEROES PROPAGANDA, Galerie Jáma 10, Ostrava
2000 Římskokatolická farnost, kostel, Hlučín

GRAFICKÝ KONCEPT A DESIGN KATALOGU INTRIKA DESIGN + WAFLESS

FOTOGRAF KATALOGU MARTIN GROBAŘ

ÚVODNÍ TEXT RICHARD ADAM

PÍSMO KATALOGU UNITED > HOUSE INDUSTRIES

TISK KATALOGU TISKÁRNA GRAFICO

Publikace vydána u příležitosti výstavy ONE THING, Marka Nenutila aka OPENMINDZ360,
která se konala 10. 6. 2015–20. 9. 2015 v Galerii za stěnou, Adam Gallery, Brno.

Katalog finančně podpořili

Projekt podpořili

WAFLESS

LIMITED EDITIONS ONLY JEN LIMITOVANÉ EDICE
[www.wafless.com*](http://www.wafless.com)